

Algemene Raad-Weigering goedkeuring buitenpatronaat.

Bij verzoekschrift van 21 januari 1985 dat op 24 januari daaraanvolgend op het Bureau van de Orde is ontvangen, is Mr X bij de Algemene Raad in beroep gekomen van de beslissing van de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het Arrondissement Y, hierna te noemen de Raad van Toezicht, van 19 december 1984, welke beslissing door de Secretaris van die Raad van Toezicht aan Mr X is toegezonden bij brief van 28 december 1984. De beslissing houdt in een weigering het voorgestelde patronaat goed te keuren overeenkomstig het bepaalde in artikel 7 lid 1 van de Stageverordening. Het beroep is behandeld door de Algemene Raad in zijn vergadering van 4 maart 1985. Mr X en de Raad van Toezicht zijn bij brieven van 25 januari 1985 opgeroepen om ter zitting van de Algemene Raad aanwezig te zijn. De wederzijdse standpunten zijn ter zitting van de Algemene Raad, gehouden op 4 maart 1985 te W toegelicht door Mr X en door Mr Q, Deken van de Orde van Advocaten in het Arrondissement Y. Voorts waren met toestemming van partijen en de Algemene Raad ter zitting aanwezig Mrs U en V, beiden als stagiaire werkzaam ten kantore van Mr X. De inhoud van alle hiervoor genoemde stukken moet als hier ingelast worden beschouwd. De aan de voet van deze beslissing vermelde leden van de Algemene Raad namen deel aan de zitting. Voorts was aanwezig Mr T adjunct-secretaris van de Algemene Raad. Het beroep is tijdig ingesteld, immers binnen de termijn van dertig dagen, genoemd in artikel 15 lid 2 van de Stageverordening. Blijkens artikel 7 lid 2 staat aan de advocaat, die bereid is het patronaat te aanvaarden, beroep open op de Algemene Raad tegen een beslissing als de onderhavige. Feitelijk is komen vast te staan dat ten kantore van Mr X, behalve hij zelf, twee stagiaires werkzaam zijn, waarvan de een sedert omstreeks twintig maanden en de ander omstreeks tien maanden. Volgens artikel 7 lid 1 van de Stageverordening behoeft elk patronaat de goedkeuring van de Raad van Toezicht. Nu niet blijkt uit de verordening zelf of uit de geschiedenis van de totstandkoming daarvan dat de Raad van Toezicht bij een beslissing als de onderhavige aan bijzondere voorwaarden of beperkingen is gebonden, moet er van worden uitgegaan dat hij in beginsel vrij is in zijn beleid met betrekking tot het al of niet goedkeuren van een patronaat. Het standpunt van de Raad van Toezicht dat het uit een oogpunt van opleiding van stagiaires in beginsel ongewenst moet worden geacht dat een advocaat als patroon van meer dan twee stagiaires optreedt, acht de Algemene Raad juist. Dat standpunt komt overeen met de bestendige opvatting van de Algemene Raad zoals deze blijkt uit zijn beslissingen van 26 november 1971 en 5 juli 1982. (84, p 250). Met de Raad van Toezicht is de Algemene Raad van oordeel dat de door appellant genoemde feiten en omstandigheden niet van dien aard zijn dat zij een afwijken van even genoemd beginsel zouden kunnen rechtvaardigen. Ten aanzien van appellant stelling dat de Raad van Toezicht even genoemd beginsel niet consequent toepast, gelet op het feit dat hij op 16 maart 1984 goedkeuring heeft verleend voor een derde stagiaire onder patronaat van Mr X, merkt de Algemene Raad op dat van de

beide toen reeds aanwezige stagiaire aan het kantoor van appellant was verbonden, naar ter zitting is komen vast te staan. Ofschoon aan die stagiaire toen nog moet de stageverklaring was afgegeven, mocht de Raad van Toezicht er van uitgaan dat die stagiaire nog slechts betrekkelijk weinig aandacht van zijn patroon behoefde, zodat deze voldoende tijd vrij zou kunnen maken voor een nieuwe stagiaire. Niet valt in te zien dat de Raad van Toezicht aldus een precedent heeft geschapen waaraan hij met betrekking tot zijn beleid gebonden zou zijn.

Volgt

Ongegrondverklaring van het beroep